

ROZKAZ Nr. 45.

Przemyśl, dnia 16. lutego 1919.

1.
L. 1054/adj.
Przydział.

Jednorocznego sekcijnego Adama Bardarza, przydziela się do Sądu polowego jako protokolanta.

2.
L. 1075/adj.
Przeniesienie.

Z dniem 17 b. m. przydzielam sierż. Maryana Marcinkiewicza, z Intendantury Etapu, do D. baonu uzupełniającego 10 pp. w Przemyślu.

3.
L. 940/adj.
Ukaranie.

Skazuję wachmistrza Stanisława Bernatę, przydzielonego do stacyi zbornej koni w Przemyślu, za nie oddanie przepisowego ukłonu oficerowi na ulicy i za krnąbrne zachowanie się wobec tegoż, na karę 7 dniowego pojedynczego aresztu.

Stacya zborna koni zgłosi D. O. Wojsk. kiedy i gdzie karę wyżej wymieniony zacznie.

4.
Sprostowanie.

W rozkazie Nr. 41 z 12 lutego 1919, punkt 7 ma być, zamiast „1 krakowskiemu p. art. ciężkiej“, „2 przemyskiemu p. art. ciężkiej“.

5.
L. 72. ref. wet.
Nosacizna w Radymnie.

U własnego konia podpor. Okulskiego z komp. karab. maszyn. 5. p. p. w Radymnie, podejrzanego o nosaciznę z objawów i na skutek dodatniej próby ocznej, stwierdzono przy sekcji nosaciznę. Wykonaniem dezynfekcyi zajmie się oddział piechoty pułku Podolskiego w Radymnie pod nadzorem lekarza weteryn. podpor. Józefa Ogonka. O wykonaniu dezynfekcyi stajen należy bezzwłocznie po ukończeniu jej donieść.

Konia tego, nabytego drogą zamiany od gospodarza wprowadzono bez uprzednich oględzin lekarskich i bez poddania go poprzednio próbie malleinowej między konie własne oddziału mimo, że w kosszarach tych znajduje się stajnia kontumacyjna i w ten sposób narażono własne konie na niebezpieczeństwo zarażenia się nosacizną, co pociąga za sobą konieczność kontumacyi. Zaznacza się z naciskiem, że postępowanie takie jest niedozwolone i winni podobnych wykroczeń będą pociągnięci do odpowiedzialności.

6.
L. 152/auto.

Zapotrzebowania samochodów należy zgłaszać kartą służbową do Dowództwa Kolumny garażowej S. O. Kr. w Przemyślu (referent samochodów) do godz. 5-tej po południu.

Zamawianie samochodów telefonicznie jest tylko w nagłych wypadkach dopuszczalne.

7.
L. p. 19/Tel. Nr. 1.
Referat służby łączności.

W myśl wydanego rozkazu Sztabu Generalnego W. P. w Warszawie Nr. 26 z 25/XI. i Nr. 39. z 3/XII. podaje się do wiadomości, że cała komunikacja telefoniczna i telegraficzna stoi pod kontrolą i nadzorem władz wojskowych. Tymczasem dochodzą meldunki, że wojskowi abonenci stacyi telefonicznych nie są należycie instruowani pod tym względem. Dotyczy to zwłaszcza rozmów (depesz) zapowiedzianych jako rozmowy Sztabu Generalnego, które mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi. — Przeto zarządza się by w razie zapowiedzenia:

1) tu „Naczelne Dowództwo“
„Szef Sztabu Generalnego Szeptycki“
„Sztab Gen. podpułk. Nieniewski“
„Grupa operacyjna“
wszelkie inne połączenia były przerwane.

2) W razie zapowiedzenia:
tu „Sztab Generalny“
„Sztab Dowództwa Okręgu“
kończono rozpoczętą inną rozmowę najwyżej w przeciągu 3 minut, o czym wołającego należy uwiadomić. Jako rozmowę Sztabu Generalnego należy uważać w szczególności rozmowy 1) Generała Rozwadowskiego

N. D. „Wschód“. 2) Majora Klecberga, szefa Sztabu N. D. „Wschód“, 3) Generała Dyw. Leśniewskiego, 4) szefa Sztabu Grupy Lwów maj. Smolarskiego, 5) pułk. Sikorskiego, 6) Brygadiera Minkiewicza, 7) szefa Sztabu kapitana Rozwadowskiego, 8) majora Hempla, szefa Sztabu Kwaternostwa.

Dla uniknięcia nadużyć wydano rozkaz organom w centralach służbę pełniących w razie żądania przerwania innej rozmowy z równoczesną zapowiedzią „Rozmowa Sztabu Generalnego“, prosić zgłaszającego się o nazwisko, przekonując się tym sposobem, czy istotnie zgłosiła tę rozmowę jedna z osób wyżej wymienionych, jedynie do tego powołanych.

Przepisy dla używających telefonów.

- 1) Wołający obraca 3 razy korbkę, zdejmie słuchawkę, przykładą do ucha i czeka, aż zgłosi się telefonistka z centrali słowami: „tu centrala“.
- 2) Po zgłoszeniu się telefonisty, wołający wymienia numer żądanej stacji. Jeżeli żądana stacja jest wolna, telefonista powtarza podany numer i mówi: „łącze“ — jeżeli stacja zajęta mówi: „zajęty“.
- 3) Słów „Halo“, „Proszę“ itp. używać nie należy, ponieważ zajmuje się niepotrzebnie czas i prowadzi się do nieporozumień.
- 4) Jeżeli telefonista nie zgłasza się natychmiast, co może się zdarzyć w czasie dużego ruchu w centrali, należy czekać kilka chwil na zgłoszenia.
- 5) Po skończeniu kładzie się słuchawkę na widełkach i trzykrotnie krótko dzwoni.
- 6) Gdy dzwonek się odezwie właściciel telefonu zdejmuje słuchawkę i wprost zgłasza się, (nie używając słów „Halo“ lub „proszę“) wymieniając nazwę kancelarii i swoje nazwisko lub tylko nazwisko np. „tu Adjutantura Generalnego Okręgu“ — Kapitan N. N. tu Major X. X.
- 7) Nie wolno gwałtownie dzwonić i krzyczeć do telefonu.

Z Nacz. D. W. P. na Gal. wsch. Ref. sł. łącz. L. Nr. 345.

Uzupełnienie materiału i aparatów telefonicznych z braku fabryk wytwarzających podobne artykuły jest niemożliwe; jesteśmy skazani jedynie na szczupłe zapasy, jakie jeszcze pozostały w obrębie naszych granic.

Powyzszy stan rzeczy nakłada na nas obowiązek bezwzględnej oszczędności posiadanego materiału telefonicznego, a w szczególności aparatów telefonicznych, posiadających konstrukcję delikatną, nie znoszących więc barbarzyńskiego obchodzenia się z nimi, jak ciskania mikrofonów w przystępie niecierpliwości, przez co pęka delikatna membrana mikrofonowa, szarpacie gwałtowne, wkładanie słuchawki na widełki (przy aparatach stołowych), co nadwęża sprężynę podnoszącą widełki, powodując niedokładność kontaktu. Sznury kablowe, prowadzące do mikro-telefonu winny być zawsze wyprostowane, gdyż stałe ich kręcenie powoduje łamanie i rwanie się przewodów w sznurze.

Ostrożne i należyte obchodzenie się z aparatem telefonicznym daje gwarancję nienagannego funkcjonowania na długi przeciąg czasu.

Stan wyżej już przedstawiony nie pozwala na bezwzględną wymianę lub naprawę zepsutego aparatu: aparaty stołowe będą zastępowane tylko ściennymi, a w wypadkach, gdzie chodzi o rozmyślnie uszkodzenie, aparat będzie odebrany bez zastąpienia go innym. Koszta naprawy ponosi Komendant, któremu aparat zamontowano i on za nadużycia telefonu prywatnymi rozmowami jest odpowiedzialny.

Rozkaz Sztabu Generalnego Nr. 46. Warszawa, dnia 4 lutego 1919, pkt. III.

1) Wstęp do centrali telefonicznej mają jedynie osoby pełniące służbę i organa nadzorcze służby łączności.

Obcym wstęp bezwarunkowo wzbroniony. Przepis ten obowiązuje zarówno osoby cywilne jak i wojskowe.

2) W centrali telefonicznej nie wolno rozmawiać. Panować musi bezwzględny spokój, czystość i porządek.

Do wyjaśnienia punktu 2-go ustępu IV podaje się do ogólnej wiadomości, że kierownik stacji ma prawo zażądać w grzecznej formie lecz stanowczo opuszczenia lokalu stacji przez obcych bez względu na stopień wojskowy.

3) Do centrali telefonicznej nie ma nikt wstępu ani z oficerów, ani z cywilnych poza personelem służebnym pełniącym i organami nadzorczymi służby łączności. Za nieprzestrzeganie przepisów należy stosować ostre kary.

Na każdej centrali ma być umieszczony napis: „Nie należącym do personelu stacyjnego wstęp bezwarunkowo wzbroniony“.

Szef Sztabu generalnego
Szeptycki m. p.,
gen. dyw.

8.

L. 1027/adj.

I.

Ad K 124/19. Eksp. przem. Sąd pol. w Sanoku. Wyrokiem Sądu doraźnego w Sanoku z dnia 11/II 1919 ^{K. 124/19}/₂₈ zasądzony został sekcyjny Józef Sternik 3 Baonu strzelców w Sanoku za zbrodnię rabunku na karę śmierci przez powieszenie, którą właściwy komendant zamienił w drodze łaski na karę 10-letniego ciężkiego więzienia z obostrzeniami.

II.

Wyrokiem tego samego Sądu z postępowaniem zwyczajnym z dnia 11/II 1919 ^{K. 124/19}/₃₀ zasądzonym został sekcyjny Piotr Bogaczewicz 3 Baonu strzelców w Sanoku za zbrodnię rabunku, na karę 3-letniego ciężkiego więzienia z obostrzeniami.

9.

L. 1057/adj.

I.

Ad K. 453/19. Sąd pol. D. O. Wojsk. — Szer. Franciszek Kotlarczyk, z przemyskiej kompanii powiatowej ur. w r. 1884 w Wańkowcach, do Przemyśla przynależny, rel. rzym. kat., żonaty, z zawodu krawiec, zbiegł dnia 29/I 1919, z II Oddziału tut. Głównego szpitala okręgowego i dotychczas nie powrócił.

II.

L. 1058/adj.

Ad K 452/19. Sąd pol. D. O. Wojsk. — Szereg. Jakób Dmitrzak, ur. w r. 1891 w Jabłonce, (pow. Brzozów), tamże przynależny, rel. rzym. kat., stanu wolnego z 10 p. p., zbiegł dnia 29/I 1919, z II Oddziału tut. Głównego szpitala okręgowego i dotychczas nie powrócił.

Wszystkie władze i organy mają za wyz wymienionymi śledzić, a w razie przydybania ich aresztować i odstawić do Sądu polowego w Przemyślu z powołaniem się na powyższe L. cz.

10.

I. L. 2592.

Z Rozkazu D. Wojsk. P. na Gal. wsch. Nr. 30. str. 4. Kwaternostwo L. 62. — 68.

L. 62. — Pobory oficerów rezerwowych i pospolitego ruszenia przy zwalnianiu ze służby czynnej.

Ad Rozkaz Nr. 286 z Dzien. Rozk. Wojsk. Nr. 7. z dnia 23. stycznia D. G. Nr. 2981. Oficerom rezerwowym i pospolitego ruszenia należy się przy zwalnianiu ze służby czynnej, gaża za cały miesiąc, którą z góry już pobrali, jeżeli są urzędnikami państwowymi, miejskimi lub innymi z tej kategorii. Jeżeli nie są urzędnikami państwowymi ani ciał samorządnych, otrzymują jeszcze jedno-miesięczną gażę naprzód.

Wszystkie inne dodatki dzienne, jak strawne, dodatek drożyzniany i t. d. odpadają z dniem zwolnienia. (I. L. 1856.)

L. 63. — Wyjaśnienie w sprawie dodatku na wyekwipowanie.

Ad Dzien. Rozk. Wojsk. Nr. 7. z 23/1. Rozkaz 291. D. G. Nr. 938. Nawiązując do Rozkazu L. 193. Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 8. z r. 1918, wyjaśnia się:

Oficerom, którzy na wyekwipowanie pobrali 500 Mrk., nie przysługują oprócz tego 300, 100, lub 120 Mrk. i wogóle pobranie któregośkolwiek z tych dodatków wyklucza pobranie innego (I. L. 1854.)

L. 64. — Pobory dla dalej służących podoficerów byłej armii austr. L. D. G. 1593/P. z dnia 22/I 1919 M. S. W.

Przyznanie poborów sierżanta sztabowego dla dalej służących podoficerów b. armii austr. zależy od awansów tychże do tej szarży. Mianowanie zaś sierżantów sztabowych, może nastąpić we własnym zakresie, o ile etat danej formacji na to pozwala, uwzględniając przytem kwalifikacje i lata służby tegoż podoficera. (I. L. 1851.)

L. 65. — Odliczanie dodatku prowiantowego.

Dziennik Rozk. Wojsk. Nr. 7. Rozkaz Nr. 287. z 23/1 b. r. D. G. Nr. 147/P. Odnośnie do dekretu 1110. punkt V. (Dziennik Rozk. Wojsk. Nr. 6. z 1918) wyjaśnia się, że przy zaliczaniu ryczałtu za podróże służbowe dla oficerów, należy odliczać tylko dodatek prowiantowy, strawne należy się. Żołnierze otrzymują półtora strawnego dziennie. (I. L. 1855.)

L. 66. Podwyższenie należności tłuszczu.

Z dniem 1. lutego podwyższa się należność tłuszczu porcyi normalnej z 10 gr. na 15. na dzień i głowę. Powyższą zmianę należy zanotować w tabeli należności prowiantowych w Rozkazie Nr. 22. 1918. I. 49. Równocześnie na podstawie Rozkazu Sztabu Generalnego L. 3968/I. B. przyznaje się na miesiąc luty nadzwyczajny dodatek żywnościowy dla każdego żołnierza Oddziałów frontowych 30 gr. słoniny dziennie. Dodatek powyższy obowiązuje tylko na miesiąc luty. (L. 2044.)

L. 67. — Rekwizycja bydła.

Rekwizycja bydła przez poszczególne Oddziały Wojskowe jest jak najsurowiej wzbroniona, ponieważ żołnierze dostają pełną przepisaną rację mięsa, której przekraczać nie wolno. Dopuszczający się tego rodzaju rekwizycji, zostaną oddani pod Sąd polowy jak również i Komendant Oddziału, który zezwolił na rekwizycję. Rekwirować wolno tylko paszę i to za zezwoleniem Intendantury. (I. L. 1857.)

L. 68. — Naprawa używanych części umundrowania i zwrot tychże w razie niemożności naprawy do magazynu.

Przypomina się, że oficerowie kasowi, odpowiedzialni są za oszczędną gospodarkę, wyekwipowaniem w swoich Oddziałach, przy szczególnem uwzględnieniu naprawy mundurów i bielizny. Ze względu na różnorodność normuje się, że przy każdej kompanii powinien być zajęty reparacją jeden krawiec i jeden szewc.

Zatrudnienie większej ilości profesjonalistów przy kompanii jest wzbronione. Rzemieślnicy ci wykonywać mają tylko naprawy zużytego ekwipunku. Surowo wzbronionem jest zatrudnianie rzemieślników do przeróbek lub wykonywania nowych mundurów czy obuwia.

Oficerowie kasowi winni sprawdzać wydajność pracy rzemieślników i nie dopuszczać do nadużyć.

Oficerowie kasowi mają natychmiast przedstawić bezpośrednio Intendanturze (Ochronek. I. 4), dokładny imienny wykaz wszystkich krawców i szewców, którzy obecnie zatrudnieni są przy warsztatach kompanijnych i batalionowych z podaniem stopnia ich zdolności do służby.

Mundury i obuwie, którego naprawa przez rzemieślników kompanijnych jest niemożliwą, mają być oddawane przez oficerów kasowych natychmiast po odebraniu ich żołnierzom do warsztatów naprawy i pralni ekwipunku.

Wobec wielkiego braku wyekwipowania należy dołożyć starania, by przy każdym uzupełnieniu czy wymianie wyekwipowania nie stracić nic ze starych zużytych sort mundurowych.

Przy pobieraniu asygnat na wyekwipowanie mają oficerowie kasowi przedkładać zawsze kwity za wrócone do magazynu zużyte przedmioty wyekwipowania (I. L. 2147).

11.

I. L. 2593/I.

Z rozkazu D. G. O. w Krakowie Nr. 12. str. 5.

Zarządzenie co do kolumn Sanitarnych Komitetu Książęco-Biskupiego.

Ministerstwo Spraw Wojskowych, Departament Sanitarny, zarządziło, pod Nr. 577 D. S. (120) 19/III. z dnia 13 b. m. co do kolumn Sanitarnych Komitetu Książęco-Biskupiego, z uwzględnieniem pewnych praw posiadanych za czasów okupacji austriackiej:

- 1) Nadanie szpitalom Kolumn Sanitarnych Komitetu Książęco-Biskupiego charakteru szpitali polowych;
- 2) kredytowanie transportów zarówno dla personelu, jakoteż dla materiałów sanitarnych, oraz taboru Kolumn;
- 3) zakupno prowiantów dla chorych i personelu po cenach kosztów w zbiornych stacjach wojskowych;
- 4) utrzymanie bezpłatnej komunikacji telegraficznej i telefonicznej pomiędzy posterunkami Kolumn Sanitarnych.

12.

I. L. 2593/II.

Zmiana poborów dla PKU. i OKU.

Rozkaz Min. Spraw Wojskowych L. 295. D. G. L. 1540. 1918 r. z dnia 15/I. 1919. (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 7. z dnia 23/I. 1919 r.).

Rozkaz Min. Spraw Wojskowych L. 448. Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 14. 1918. (uwagi przy etacie OKU.) zmienia się o tyle, że:

1. Przydzieleni do PKU. i OKU. oficerowie otrzymują pobory według posiadanej szarży.

2. Szeregowi PKU. i OKU. otrzymują żołd posiadanego stopnia, żadne dodatki funkcyjne nie należą się.

3. Szeregowi pobierają strawne w tych wypadkach, gdy normalne wyżywienie ich w naturze jest niemożliwym.

4. Znosi się ryczałt na objazdy, przyznany tym rozkazem Komendantowi PKU. jego zastępcy i Komendantowi OUK., w wysokości 250 Mk. Koszta każdorazowych służbowych objazdów wypłacać będzie właściwa Komisya kasowa, według norm jak dla podróży. Koszta wynajętych w razie potrzeby podwód, płacić będzie Komisya kasowa, według lokalnych stosunków.

Podczas czynności Komisji Przegładowych przy PKU. otrzymują biorący w nich udział, oficerowie pobory jak za podróż, o ile czynności tej Komisji odbywają się poza miejscem stałego ich pobytu.

Szeregowi w czasie podróży i asysty otrzymują zamiast żywności w naturze półtora strawnego.

5. Przyborów kancelaryjnych dla PKU. i OKU. dostarczać będą właściwe Komisye kasowe. Mają je zakupywać, o ile pobranie ich z Intendantury byłoby niemożliwym.

Zaznaczyć powyższe rozporządzenie przy Rozkazie Min. Spraw Wojskowych L. 448/18 i na ostatniej stronie załącznika = F = do „Instrukcji dla władz poborowych“ (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 14. z r. 1918).

13.

I. L. 2593/III.

Wykazy pieniędzy objętych od b. austr. formacji.

Odnośnie do tutejszego rozkazu Nr. 24 z dnia 19/XII 1918. I. L. 3056 wzywa się ponownie wszystkie te formacje, które dotychczas nie przedłożyły wykazów pieniędzy skarbowych i prywatnych, objętych od byłych austr. formacji, aby te wykazy (także negatywne) przysłały najdalej do 10/II 1919 r.

Zaznacza się przytem, że do przedłożenia wspomnianych wykazów obowiązane są tak formacje, które z pod zarządu austriackiego przeszły pod zarząd polski, jakoteż formacje nowe utworzone w listopadzie 1918 r.

Za formacje w międzyczasie zwinięte, obowiązek przedłożenia tego wykazu spada na te formacje (ciała

Za zgodność:

SEBERA, kap,
szef adjutantury.

P. S.

rachunkowe), które po zwiniętych formacjach etc. objęły zastępstwo rachunkowe (rozkaz D. O. G. Nr. 5/19.

14.

I. L. 2593/IV.

Uzupełnienie tabeli surogowania.

W myśl rozkazu M. S. W. Dziennik Rozkazów Wojskowych L. 5 z dnia 18 stycznia 1919 r.

Tabele surogowania (Rozkaz Nr. 24 z dnia 19 grudnia 1918 I. L. 5095) uzupełnia się w następujący sposób:

1. Ziemniaki dla żołnierzy należy surogować dwa razy w tygodniu brukwią lub marchwią jadalną, biorąc ją jako jarzynę świeżą.

2. Koniom należy wydawać przedewszystkiem ziemniaki nadpsute, w braku tychżc można je surogować dwa razy w tygodniu łubinem a trzy razy w tygodniu marchwią pastewną, 1 kg. łubinu równa się 2.5 kg ziemniaków. W razie braku łubinu i marchwi pastewnej można surogować jak podane w Rozkazie D. O. G. Nr. 1 z 7 stycznia 1919 I. L. 9355.

3) Należytość namiastki kawowej zniża się z d. 15 stycznia b. r. do 15 gr. (cykorya i cukier pozostają w dotychczasowej ilości).

4. Z powodu braku siana należy je surogować słomą owsianą i jęczmienną w jednakowej ilości, innymi gatunkami 1 i. pół, za kg. siana.

5. W Dz. Rozp. Nr. 13 b. r. 402 rozkazu Nr. 4 z dnia 7 stycznia b. r. I. L. 9355 podano mylnie, że zamiast 1 kg. słomy na podściółkę używać należy 1 kg. trocin drzewnych; należy poprawić na 3 kg. trocin drzewnych.

Uwaga do punktu 2.

Karmienie łubinem.

Celem uniknięcia choroby kolki (morzysko) należy przykarmieniu łubinem stosować się do następujących przepisów:

Przed parzeniem trzeba łubin przez 24 godzin moczyć i po wylaniu cieczy o barwie zielonej raz jeszcze wypłukać; zepsuty łubin, spleśniały, nadgniły o barwie szaro czarnej i stęchłym zapachu, należy wykluczyć z liczby produktów służących za pożywienie dla koni.

(W przepisach o używaniu ziemniaków i łubinu zamieszczonych w Rozkazie Nr. 24 z dnia 19 grudnia 1918 r. należy liczbę godzin z 12 poprawić na 24.

MINKIEWICZ m. p.
brygadier.

I.

L. 678. — Oddział lub formacja, prowadząca Wacława Tubiasza lat 16, z Łodzi, odeszle tegoż na tychmiast z powrotem do domu rodzicielskiego, (mieszka, Łódź ul. Zachodnia 36).

II.

L. 684. — Oddział lub formacje, prowadzące Ignacego Czerwińskiego z Świątnik Górnych, podać adres tegoż Komendzie placu.

III.

L. 1037/40 u. — Oddział przy którym służy Kaz. Olszewski uczeń IV. klasy gimn. w Zakopanem, lat 14, doniesie o tem bezzwłocznie Adjutanturze D. O. W. z powołaniem się na powyższą liczbę.